۱- عَيِّنِ الْفِعلَ الْمُتَعَدّيَ مِن هٰذِهِ الْأَفعالِ الَّتي جاءَتْ في الْجُمَلِ السّابِقَةِ:
سافَرْتُ / شاهَدْتُ / عَصَفَتْ / خَرَّبَتْ

« **پاسخ** »

سافَرْتُ: مسافرت کردم: لازم
شاهَدْتُ: مشاهده کردم: متعدی
عَصَفَتْ: وزید: لازم
خَرَّبَتْ: ویران کرد: متعدی

۲- عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَريبَةَ في كُلِّ مَجموعَةٍ مَعَ بَيانِ السَّبَبِ.

[redacted]	اَلْخَدّ ☐	اَلْفَمّ ☐	اَللِّسان ☐
[redacted]	اَللُّبّ ☐	اَلنَّوىٰ ☐	اَلْغاز ☐
[redacted]	اَلْكَلْب ☐	اَلْمَرَح ☐	اَلْحِمار ☐
[redacted]	اَلطَّنّان ☐	[redacted]	اَلْأَمام ☐
[redacted]	[redacted]	[redacted]	اَلْجَوّال ☐
[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]

« **پاسخ** »

۱- اَلْفُنون (هنرها) اَلْخَدّ (گونه) اَلْفَم (دهان) اَللِّسان (زبان)
پاسخ: اَلْفُنون (هنرها) / سبب: سه گزینه دیگر اعضای صورت است.

۲- قِشْر (پوست) لُبّ (مغز) نَوَی (هسته) غاز (گاز)
پاسخ: غاز (گاز) / سبب: سه گزینه دیگر اعضای میوه است.

۳- ثَعْلب (روباه) کَلْب (سگ)
المَرَح (تکبر و خودپسندی) الحَمار (الاغ)
پاسخ: المَرَح (تکبر و خودپسندی) / سبب: سه گزینه دیگر اسم حیوان است.

۴- اليمين (راست) الطنّان (مرغ مگس) الشِّمال (چپ) الأمام (روبه‌رو، جلو)
پاسخ: الطنّان (مرغ مگس) / سبب: سه گزینه دیگر جهت هستند.

۵- الصَّلاة (نماز) الشَّريحَة (سیم کارت) الرّصيد (شارژ) الجَوّال (تلفن همراه)
پاسخ: الصَّلاة (نماز) / سبب: سه گزینه دیگر مربوط به تلفن همراه است.

۶- الأحِبّة (دوستان) الأصدقاء (دوستان) الأصحاب (یاران) الإضاعة (تباه کردن)
پاسخ: الإضاعة (تباه کردن) / سبب: سه گزینه دیگر، جمع مکسر به معنی دوستان هستند.

۳- تَرْجِمِ الْأَحادیثَ، ثُمَّ عَیِّنِ الْمَطلوبَ مِنکَ.

۱) یَبْلُغُ الصّادِقُ بِصِدْقِهِ ما لا یَبْلُغُهُ الْکاذِبُ بِالحْتیالِهِ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (اَلْفاعِلَ)

۲) لا تُحَدِّثِ النّاسَ بِکُلِّ ما سَمِعتَ بِهِ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (فِعلَ النَّهي)

« **پاسخ** »

۱) یَبْلُغُ الصّادِقُ بِصِدْقِهِ ما لا یَبْلُغُهُ الْکاذِبُ بِالحْتیالِهِ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (اَلْفاعِلَ)

ترجمه: راستگو با راستگویی خود به آن چیزی می‌رسد که دروغگو با فریبکاریش به آن نمی‌رسد.

الْفاعِلَ: الصّادِقُ / الْکاذِبُ

۲) لا تُحَدِّثِ النّاسَ بِکُلِّ ما سَمِعتَ بِهِ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (فِعلَ النَّهي)

ترجمه: با همه‌ی آن‌چه که شنیدیش با مردم سخن نگو (هر چه را که شنیدی‌اش با مردم در میان نگذار)

فِعلَ النَّهي: لا تُحَدِّثِ

۴- تَرْجِمِ الْأَحادیثَ، ثُمَّ عَیِّنِ الْمَطلوبَ مِنکَ.

۱) اَلْعِلْمُ نورٌ وَ ضیاءٌ یَقْذِفُهُ اللّهُ في قُلوبِ أَوْلیائِهِ. رَسولُ اللّهِ (ص) (اَلْمُبتَدَأَ وَ الْفاعِلَ)

۲) لا تَغْتَرّوا بِصَلاتِهِم وَ لا بِصیامِهِم ... وَلٰکِنِ اخْتَبِروهُم عِنْدَ صِدْقِ الْحَدیثِ وَ أَداءِ الْأَمانَةِ. اَلْإِمامُ الصّادِقُ (ع) (فِعلَ الْأَمرِ، وَ فِعلَ النَّهي)

۳) لا تَستَشِرِ الْکَذّابَ فَإِنَّهُ کَالسَّرابِ یُقَرِّبُ عَلَیْکَ الْبَعیدَ وَ یُبَعِّدُ عَلَیْکَ الْقَریبَ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (اِسْمَ الْمُبالَغَةِ)

« **پاسخ** »

۱) اَلْعِلْمُ نورٌ وَ ضیاءٌ یَقْذِفُهُ اللّهُ في قُلوبِ أَوْلیائِهِ. رَسولُ اللّهِ (ص) (اَلْمُبتَدَأَ وَ الْفاعِلَ)

۲) لا تَغْتَرّوا بِصَلاتِهِم وَ لا بِصیامِهِم ... وَلٰکِنِ اخْتَبِروهُم عِنْدَ صِدْقِ الْحَدیثِ وَ أَداءِ الْأَمانَةِ. اَلْإِمامُ الصّادِقُ (ع) (فِعلَ الْأَمرِ، وَ فِعلَ النَّهي)

ترجمه: با نماز و روزه‌شان فریب نخورید اما آن‌ها را هنگام راستگویی و امانتداری بیازمایید.

فعلَ الْأَمرِ: اخْتَبِروا / فِعلَ النَّهي: لا تَغْتَرّوا

توجه: إخْتَبِروا: امر ولی إخْتَبَروا: ماضی است.

۳) لا تَستَشِرِ الْکَذّابَ فَإِنَّهُ کَالسَّرابِ یُقَرِّبُ عَلَیْکَ الْبَعیدَ وَ یُبَعِّدُ عَلَیْکَ الْقَریبَ. أَمیرُالْمؤمِنینَ عَلیٌّ (ع) (اِسْمَ الْمُبالَغَةِ)

ترجمه: با بسیار دروغگو مشورت نکن، زیرا او مانند سراب است، دور را بر تو نزدیک می‌سازد و نزدیک را بر تو دور می‌سازد. (و همواره در جهت مخالف تو سیر می‌کند)

اِسْمَ الْمُبالَغَةِ: الکَذّابَ (بر وزن الفَعّال)

۵- أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِماتِ مُعجَمِ الدَّرسِ تُناسِبُ التَّوضيحاتِ التّالِيَةَ؟

۱) عَمِلَ عَمَلاً عِدَّةَ مَرّاتٍ:

۲) أَصْبَحَ كَبيراً:

« **پاسخ** »

۱) عَمِلَ عَمَلاً عِدَّةَ مَرّاتٍ:

ترجمه: کاری را چند بار انجام داد.

پاسخ: كَرَّرَ

۲) أَصْبَحَ كَبيراً:

ترجمه: بزرگ شد.

پاسخ: كَبُرَ

۶- أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِماتِ مُعجَمِ الدَّرسِ تُناسِبُ التَّوضيحاتِ التّالِيَةَ؟

۱) ما كانَ يَعْرِفُ السِّباحَةَ، فَصَرَخَ النَّجْدَةَ، اَلنَّجْدَةَ:

۲) أَخفَى شَيئاً، وَ جَعَلَهُ بَعيداً عَنِ الْأَنظارِ:

۳) حَسِبَهُ كِذْباً، وَ ما قَبِلَهُ:

« **پاسخ** »

۱) ما كانَ يَعْرِفُ السِّباحَةَ، فَصَرَخَ النَّجْدَةَ، اَلنَّجْدَةَ:

ترجمه: شنا کردن نمی‌دانست پس فریاد زد: کمک، کمک.

پاسخ: كادَ يَغرِقَ

۲) أَخفَى شَيئاً، وَ جَعَلَهُ بَعيداً عَنِ الْأَنظارِ:

ترجمه: چیزی را مخفی کرد و آنرا از دیدگان دور قرار داد (دور کرد)

پاسخ: أضمَرَ

۳) حَسِبَهُ كِذْباً، وَ ما قَبِلَهُ:

ترجمه: آنرا دروغ پنداشت و آنرا نپذیرفت.

پاسخ: أنكَرَ

۷- عَيِّنِ الصَّحيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصِّ الدَّرسِ. (✓ ×)

۱) كادَ الشّابُّ الْكَذّابُ يَغْرَقُ عِندَما كَذَبَ لِلْمَرَّةِ الثّالِثَةِ.

۲) يَظْهَرُ الْكِذْبُ في فَلَتاتِ الّسانِ وَ صَفَحاتِ الْوَجْهِ.

« **پاسخ** »

۱) كادَ الشّابُّ الْكَذّابُ يَغْرَقُ عِندَما كَذَبَ لِلْمَرَّةِ الثّالِثَةِ. غلط

ترجمه: جوان بسیار دروغگو نزدیک بود غرق شود هنگامی‌که برای بار دوم دروغ گفت.

۲) يَظْهَرُ الْكِذْبُ في فَلَتاتِ الّسانِ وَ صَفَحاتِ الْوَجْهِ. صحیح

ترجمه: دروغ در لغزش‌های زبان و همه جای چهره آشکار می‌شود.

۸- عَيِّنِ الصَّحيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصِّ الدَّرسِ. (✓ ×)

۱) حاوَلَ الرَّجُلُ الْكَثيرُ الْمَعاصي أَن يُصلِحَ نَفْسَهُ، فَلَم يَستَطِعْ فِي الْبِدايَةِ.

۲) طَلَبَ الرَّجُلُ الْفاضِلُ مِن الرَّجُلِ الْكَثيرِ الْمَعاصي أَنْ يَلْتَزِمَ بِكُلِّ الْحَسَناتِ.

۳) اِمتَنَعَ الرَّجُلُ الْكَثيرُ الْمَعاصي عَنِ الذُّنوبِ لِوَفائِهِ بِالْعَهْدِ.

« **پاسخ** »

۱) حاوَلَ الرَّجُلُ الْكَثيرُ الْمَعاصي أَن يُصلِحَ نَفْسَهُ، فَلَم يَستَطِعْ فِي الْبِدايَةِ. صحيح

ترجمه: مرد بسیار گناهکار تلاش کرد که خودش را اصلاح کند ولی در آغاز نتوانست.

۲) طَلَبَ الرَّجُلُ الْفاضِلُ مِن الرَّجُلِ الْكَثيرِ الْمَعاصي أَنْ يَلْتَزِمَ بِكُلِّ الْحَسَناتِ. غلط

ترجمه: مرد دانشمند از مرد بسیار گناهکار خواست که به همه نیکی‌ها پایبند باشد.

۳) اِمتَنَعَ الرَّجُلُ الْكَثيرُ الْمَعاصي عَنِ الذُّنوبِ لِوَفائِهِ بِالْعَهْدِ. صحيح

ترجمه: مرد بسیار گناهکار به خاطر وفای به عهدش از گناهان خودداری کرد.

۹- أُكتُبْ خَمْسَ عِباراتٍ بِالْعَرَبِيَّةِ حَوْلَ آدابِ الْكَلامِ.

۱- اَلْكَلامُ يَجُرُّ الْكَلامَ.

« **پاسخ** »

۱- اَلْكَلامُ يَجُرُّ الْكَلامَ. حرف حرف می‌آورد. «یَجرّ (می‌کِشَد)»

۲- خيرُ الكَلامِ ما قَلَّ و دَلَّ: بهترین سخن آن است که کم باشد و راهنما باشد.

۳- سكوتُ اللِّسانِ سَلامَةُ الإنسانِ: خاموشی زبان سلامتی انسان است.

۴- الكَلامُ مثلُ الدَّواءِ، قَليلُهُ يَنفَعُ وَ كَثيرُهُ قاتِلٌ: سخن مثل دارو است اندکش سود می‌رساند و زیادش کشنده است.

۵- مَن عَذُبَ لِسانُهُ كَثُرَ إخوانُهُ: هرکه زبانش خوش و شیرین باشد دوستانش زیاد می‌شود.

۶- إذا تَمَّ العَقلُ نَقَصَ الكَلامُ: هرگاه عقل کامل شود سخن کم می‌گردد.

۷- المُؤمنُ قَليلُ الكَلامِ كَثيرُ العَمَلِ: فرد مومن کم سخن می‌گوید (کم حرف است) و زیاد عمل می‌کند.

۸- أكثرُ خَطايا ابنِ آدمَ فِي لِسانِهِ: بیش‌تر اشتباهات فرزند آدم در زبانش است.

۹- السُّكوتُ ذَهَبٌ وَ الكَلامُ فِضَّةٌ: سکوت طلاست و سخن گفتن نقره است.

۱۰- رُبَّ كَلامٍ كَالحُسامِ: چه‌بسا کلامی (در بُرندگی) مانند شمشیر است.

۱۰- تَرجِمِ الْجُمَلَ التّالِيَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطلوبَ مِنکَ.

۱) اَلْكِتابُ صَديقٌ يُنْقِذُکَ مِن مُصيبَةِ الْجَهلِ. (اَلْمُبْتَدَأَ وَ الْخَبَرَ)

۲) يُعْجِبُني عيدٌ يَفْرَحُ فيهِ الْفُقَراءُ. (اَلْجَمعَ الْمُكَسَّرَ وَ نونَ الْوِقايَةِ)

« **پاسخ** »

۱) اَلْكِتابُ صَديقٌ يُنْقِذُکَ مِن مُصيبَةِ الْجَهلِ. (اَلْمُبْتَدَأَ وَ الْخَبَرَ)

ترجمه: کتاب دوستی است که تو را از گرفتاریِ جهل و نادانی نجات می‌دهد.

اَلْمُبْتَدَأَ: اَلْكِتابُ / الْخَبَرَ: صَديقٌ

۲) يُعْجِبُني عيدٌ يَفْرَحُ فيهِ الْفُقَراءُ. (اَلْجَمعَ الْمُكَسَّرَ وَ نونَ الْوِقايَةِ)

ترجمه: از عیدی خوشم می‌آید (عیدی مرا شگفت‌زده می‌کند) که در آن بینوایان خوشحال شوند.

اَلْجَمعَ الْمُكَسَّرَ: الْفُقَراء مفرد آن فقیر / نونَ الْوِقايَةِ: يُعْجِبُني يُعْجِبُ (فعل) + ن (وقایه) + ي (مفعول)

۱۱- تَرجِمِ الْجُمَلَ التّالِيَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطلوبَ مِنکَ.

۱) سافَرْتُ إلى قَريَةٍ شاهَدْتُ صورَتَها أَيّامَ صِغَري. (اَلْمَجرورَ بِحَرفِ جَرٍّ وَ الْمَفعولَ)

۲) عَصَفَتْ رياحٌ شَديدَةٌ خَرَّبَتْ بَيتاً جَنبَ شاطِئِ الْبَحرِ. (اَلْمَفعولَ وَ الْمُضافَ إلَيهِ)

۳) وَجَدْتُ بَرنامَجاً يُساعِدُني عَلَى تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ. (اَلْمَفعولَ وَ الْمُضافَ إلَيهِ)

« **پاسخ** »

۱) سافَرْتُ إلى قَريَةٍ شاهَدْتُ صورَتَها أَيّامَ صِغَري. (اَلْمَجرورَ بِحَرفِ جَرٍّ وَ الْمَفعولَ)

ترجمه: به روستایی مسافرت کردم که عکس (تصویرش) را در ایام کودکی‌ام (روزگار بچگی‌ام) دیده بودم.

اَلْمَجرورَ بِحَرفِ جَرٍّ: قَريَةٍ / الْمَفعولَ: صورَةَ

۲) عَصَفَتْ رياحٌ شَديدَةٌ خَرَّبَتْ بَيتاً جَنبَ شاطِئِ الْبَحرِ. (اَلْمَفعولَ وَ الْمُضافَ إلَيهِ)

ترجمه: بادهای شدیدی وزید که یک خانه را در کنارِ ساحلِ دریا ویران کرد.

اَلْمَفعولَ: ؟؟ / الْمُضافَ إلَيهِ: شاطِئِ، الْبَحرِ

۳) وَجَدْتُ بَرنامَجاً يُساعِدُني عَلَى تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ. (اَلْمَفعولَ وَ الْمُضافَ إلَيهِ)

ترجمه: برنامه‌ای را پیدا کردم که مرا در یادگیری عربی کمک می‌کرد.

اَلْمَفعولَ: بَرنامَجاً، «ي» در «يُساعِدُني» مفعول / الْمُضافَ إلَيهِ: الْعَرَبِيَّةِ

۱۲- اِخْتِبِرْ نَفْسَکَ: تَرجِمْ هٰذِهِ الْعِبارَةَ حَسَبَ قَواعِدِ الدَّرسِ ؛ ثُمَّ عَیِّنْ نَوعَ الْأَفعالِ.
اَللّٰهُمَّ إنّي أعوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لا یَخْشَعُ وَ مِنْ عِلْمٍ لا یَنْفَعُ وَ مِنْ صَلاةٍ لا تُرْفَعُ وَ مِنْ دُعاءٍ لا یُسْمَعُ.
(مِنْ تَعقیباتِ صَلاةِ الْعَصْرِ)

« **پاسخ** »

ترجمه: خداوندا! همانا من به تو پناه می‌برم از نفسی که سیر نمی‌شود و از قلبی که فروتنی نمی‌کند و علمی که سود نمی‌رساند و نمازی که بالا برده نمی شود و دعایی که شنیده نمی‌شود.

أعوذُ: فعل مضارع
لا تَشْبَعُ: فعل مضارع منفی
لا یَخْشَعُ: فعل مضارع منفی
لا یَنْفَعُ: فعل مضارع منفی
لا تُرْفَعُ: فعل مضارع منفی و مجهول
لا یُسْمَعُ: فعل مضارع منفی و مجهول

۱۳- رَتِّب الکلمات التالیة: [کلمه‌های زیر را مرتّب کنید - جمله‌سازی]
«ریالاً - أعطِني - و - عِشرینَ - بِمَبلغِ - خَمسةٍ - بِطاقةً»

« **پاسخ** »

أعطِني بِطاقَةً بِمَبلَغِ خمسةٍ و عِشرینَ ریالاً. (۰/۵)

۱۴- عیّن الصحیح في التحلیل الصرفيّ: [درست را در تجزیه زیر تعیین کنید]
«کان الشّابّ المؤمِنُ یتکلّمُ مع صدیقه في المَسجد.»
۱) «کان»: الف) فعل ماضٍ، ثلاثي مجرّد، للمخاطب
ب) فعل ماضٍ، ثلاثی مجرّد، للغائب
۲) یتکلّم: الف) فعل مضارع، مزید ثلاثی من باب تفعیل مِن «ک - ل - م»
ب) فعل مضارع، مزید ثلاثی من باب تفعّل
۳) المَسجد: الف) اسم، مفرد، مذکّر، معرفه، اسم المکان
ب) اسم، مفرد، مذکّر، اسم المفعول

« **پاسخ** »

۱) ب (۰/۲۵)
۲) ب (۰/۲۵)
۳) الف (۰/۲۵)

۱۵- اجعل الكلمة المناسبة التكميل الحوارات - کلمتان زائدتان: [کلمه‌ی مناسب را برای کامل کردن گفت‌وگو قرار دهید - دو کلمه اضافی است.]

[عَبْرَ - الشّحن - شَريحة - مُوَظَّف - رَصيد - شِراء]

الف) قال ..... الإتّصالات.

ب) هل تُريدُ بِطاقَةَ ..... .

ج) قُلتُ لا، أستَطيع أن أشحن ..... جوّالي ..... الإنترنت.

« پاسخ »

الف) مَوَظَّفُ (۰/۲۵)

ب) الشَّحن (۰/۲۵)

ج) رَصيد - عَبْرَ (۰/۵)

۱۶- أكتُب المطلوب حسب جملتينِ تاليتينِ: [مورد خواسته شده را طبق دو جمله‌ی زیر بنویسید.]

«إرضاء النّاس غايةٌ لا تُدرَكُ - أنا أحتَرِمُ دائماً إلى مَن يُساعِدُني في مجالات حياتي»

الف) الجملة الوصفية: .....

ب) مصدر لفعل مزيد ثلاثي: .....

ج) فعل مزيد ثلاثي للغائب: .....

د) عيّن إسماً نكرةً: .....

« پاسخ »

الف) لا تُدرَكُ (۰/۷۵) ب) إرضاء (۰/۲۵) ج) يُساعِدُ (۰/۲۵) د) غايَة (۰/۲۵)

۱۷- اِجعل المصطلح الزمانيّ المناسب للجملات التالية: [اصطلاح زمانی مناسب را برای جمله‌های زیر قرار دهید - یک اصطلاح زمانی اضافی است.]

[ماضی استمراری - ماضی بعید - مضارع اخباری - مضارع التزامی]

الف) ماضی + ماضی ← .....

ب) مضارع + مضارع ← .....

ج) ماضی + مضارع ← .....

« پاسخ »

الف) ماضی بعید (۰/۲۵)

ب) مضارع التزامی (۰/۲۵)

ج) ماضی استمراری (۰/۲۵)

۱۸- عيّن الجملة الصحيحة أو غير الصحيحة: [جمله‌ی درست یا نادرست را مشخّص کنید.]

۱) لا تَستَشِر الإنسان الصّادق فَإنَّهُ كالسَّراب: الصحيح ○ الخطأ ○

۲) الجوّال آلةٌ لإستماعِ الموسيقىٰ فقط: الصحيح ○ الخطأ ○

۳) الكتابُ صَديقٌ يُنقِذُنا مِن مُصيبَةِ الجَهلِ: الصحيح ○ الخطأ ○

« **پاسخ** »

۱) با انسان راستگو مشورت نکن زیرا او همانند سراب است. (خطا) (۰/۲۵)

۲) تلفن همراه، تنها وسیله‌ای برای گوش داد موسیقی است. (خطا) (۰/۲۵)

۳) کتاب دوستی است که ما را از مصیبت نادانی نجات می‌دهد. (صحیح) (۰/۲۵)

۱۹- اِجعل الفعل الإصطلاحيّ المناسب لهذه الجملات: [فعل اصطلاحی مناسب را برای جملات قرار دهید - دو فعل اضافی است.]

[كَرَّرَ - أضمَرَ - اِغتَرَّ - قَفَزَ - أنكَرَ]

الف) عَمِلَ عَمَلاً عِدَّةَ مَرّاتٍ: .....

ب) حَسِبَهُ كذِباً و ما قَبِلَهُ: .....

ج) أخفىٰ شَيئاً وَ جَعَلَهُ بَعيداً عَنِ الأنظارِ: .....

« **پاسخ** »

الف) كَرَّرَ (۰/۲۵)

ب) أنكَرَ (۰/۲۵)

ج) أضمَرَ (۰/۲۵)

۲۰- عيّن كلمة تختلف من الباقي: [کلمه‌ی ناهماهنگ را تعیین کنید.]

الف) الثَعلب / الكَلب / الحِمار / المَرَح ب) الأحبّة / الأصحاب / الإضاعَة / الأصدقاء

« **پاسخ** »

الف) المَرَح = شادی (۰/۲۵) ب) الإضاعة = از دست رفتن (۰/۲۵)

۲۱- صحِّح الأخطاء في الترجمة: [خطاها را در ترجمه اصلاح کنید.]

الف) ما اِستطاع أن يُنقِذَ صديقَهُ مِن الغَرق: او چنین توانست که دوستش را از غرق شدن بیرون بکشد.

ب) اِختبِروهم عندَ صدق الحديث و أداءِ الأمانةِ: آن‌ها را هنگام راستگویی و پرداخت کردن قرض و دین آزمودی.

ج) عَصَفَتْ رياحٌ شديدةٌ خَرَّبَت بَيتاً: باد شدیدی وزید که خانه‌ای را خراب کرد.

« **پاسخ** »

الف) نتوانست - نجات بدهد (۰/۵)

ب) امانت‌داری - آزمایش کنید (۰/۵)

ج) بادهای - خراب کرده بود (۰/۵)

۲۲- عيّن المطلوب حسب النصّ التّالي: [مورد خواسته شده را طبق متن زير تعيين كنيد.]

نصحتُ صديقي المؤمن بمُطالعة الكتب العلميّة فَمَضىٰ (گذشت) أسبوع واحد و عندما رأيته قال لي: يا محمّدُ اِشتريتُ اليوم كتاباً قد رأيتُهُ مِن قبل في السوق المركزي فأنا فرحتُ و شوَّقتُهُ.

الف) عيّن الصفت مُفرداً: .....

ب) عيّن مصدراً: .....

ج) جمعُ التكسير عَن «السَوق»: .....

د) عيّن فعلاً مزيد ثلاثي: .....

هـ) عيّن الحروف الأصليّة عَن فعلِ «اِشتَريتُ»: .....

و) عيّن زمانَ فعلِ قد رَأيتُه:

الف) الماضي البسيط ب) الماضى البعيد

ز) عيّن اسماً جمعاً مكسّراً: .....

« پاسخ »

الف) المُؤمِن (۰/۲۵) ب) مُطالَعة (۰/۲۵)

ج) الأسواق (۰/۲۵) د) شَوَّقَ (۰/۲۵)

هـ) ش - ر - ی (۰/۵) و) ب (۰/۲۵)

ز) الكُتُب (۰/۲۵)

۲۳- انتخب الترجمة المناسبة لما أُشير إليه بخطٍّ: [ترجمه‌ی مناسب كلمه‌ای كه زير آن خط كشيده شده را انتخاب كنيد.]

۱) هل تَعرِفُ السِّباحَةِ:

الف) تيراندازی ب) شناكردن

۲) لا تَغتَرّوا بِصلاتِهم:

الف) اشتباه نكنيد. ب) فريب نخوريد.

۳) فهمتُ كذِبَه مِن صَفَحاتِ وَجهه:

الف) حالت چهره‌اش ب) رخسارش ج) همه جای چهره‌اش

۴) فَنَصَحَهُ بِالتزامِ الصِّدقِ:

الف) پايبندی ب) رعايت كردن ج) لازم داشتن

« پاسخ »

۱) ب (۰/۲۵) ۲) الف (۰/۲۵) ۳) ج (۰/۲۵) ۴) الف (۰/۲۵)

۲۴- ترجم العبارات التالية إلى الفارسيّة: [عبارت‌های زیر را به فارسی ترجمه کنید.]

الف) كانَ يَسبَحُ شابٌّ كذّابٌ في البَحر وَ تَظاهَرَ بِالغَرقِ.

ب) اِرتَفَعَ المَوجُ و كادَ الشّابُّ يَغرقُ.

ج) كَبُرَت خيانةً أن تُحَدِّثَ أخاك حَديثاً، هولك مُصَدِّقٌ و أنتَ لَهُ كاذِبٌ.

د) إذَن لا يَستَطيعُ الكذّابُ أن يُخفي كِذبَهُ أو يُنكِرَهُ.

هـ) أُفَتِّشُ عَن مُعجَمٍ يُساعِدُني في فَهمِ النُّصوصِ.

و) لاتُحَدِّثِ النّاسَ بكُلِّ ما سَمِعتَ بِه.

ز) سافَرتُ إلى قَريةٍ شاهَدتُ صَورَتَها أيّامَ صِغري.

« پاسخ »

الف) جوان بسیان دروغگویی در دریا شنا می‌کرد و به غرق شدن تظاهر کرد (خودش را به غرق شدن زد) (۰/۷۵)

ب) موج بالا آمد و نزدیک بود جوان غرق شود. (۰/۵)

ج) خیانت بزرگی است که به برادرت سخنی بگویی (در حالی‌که) که او باور کند و تو به او دروغ بگویی. (۱/۲۵)

د) بنابراین انسان بسیار دروغگو نمی‌تواند که دروغش را پنهان کند یا آن‌را انکار نماید. (۰/۷۵)

هـ) دنبال فرهنگ لغتی می‌گردم (در جستجوی فرهنگ لغتی هستم) که مرا در فهمیدن متن‌ها کمک کند. (۰/۵)

و) با هر آن‌چه که شنیدی با مردم سخن نگو (هر چه شنیدی را به مردم نگو) (۰/۵)

ز) به روستایی مسافرت کردم که تصویرش را در روزهای کودکی‌ام دیده بودم. (۰/۷۵)

۲۵- أكمل الترجمة: [ترجمه را کامل کنید.]

الف) شاهدنا سِنجاباً يَقفِزُ مِن شجرةٍ إلى شجرةٍ: سنجابی را دیدم که ..... درختی به درختی .....

ب) يَظهَرُ الكِذبُ يوماً في فَلَتاتِ اللِّسان: ..... دروغ در ..... آشکار می‌شود.

ج) إنّي أعوذُ بَرَبّي مِن نَفسٍ لا تَشبَعُ: همانا من به پروردگارم ..... از نفسی که .....

« پاسخ »

الف) از (۰/۲۵) / می‌پرید (۰/۲۵)

ب) روزی (۰/۲۵) / لغزش‌های زبان (۰/۲۵)

ج) پناه می‌برم (۰/۲۵) / سیر نمی‌شود (۰/۲۵)

۲۶- اِنتخِب الترجمة الصحيحة: [ترجمه‌ی درست را انتخاب کنید.]

۱) أسرَعَ أصحابُهُ لِيُنقِذوهُ:

الف) دوستانش شتافتند تا نجات‌دهنده‌اش باشند.　　ب) دوستانش شتافتند تا نجاتش دهند.

۲) ما أجمَلَ كلامَ النّبيّ:

الف) سخن پیامبر زیبا است.　　ب) چه‌قدر سخن پیامبر زیبا است.

۳) رأيتُ ولداً يَمشي بِسُرعةٍ:

الف) پسری را دیدم که به سرعت راه می‌رفت.　　ب) پسری را دیدم که به سرعت راه می‌رود.

« **پاسخ** »

۱) ب (۰/۲۵)

۲) ب (۰/۲۵)

۳) الف (۰/۲۵)

۲۷- اِجعل علامة المُرادف (=) أو المضادّ (≠): [علامت مترادف یا متضاد قرار دهید.]

الف) كذّاب ..... صَدوق

ب) غايَة ..... هَدَف

« **پاسخ** »

الف) ≠ (۰/۲۵)　　ب) = (۰/۲۵)

۲۸- تَرجِم الكلمات الّتی أُشير إليها بخط: [ترجمه‌ی کلمه‌هایی که زیرشان خط کشیده شده را بنویسید.]

الف) يُحكىٰ أنّ رجلاً كان كثير المعاصي.

ب) نَدِمَ على أعماله السّيّئة.

ج) الطَنطَنَةِ بِاللّيل.

« **پاسخ** »

الف) حکایت شده است. (۰/۲۵)

ب) پشیمان شد - بد (۰/۵)

ج) بانگ (بانگِ آرامِ نیایش) (۰/۲۵)

۲۹- اكمل: (کلمه‌ی صحیح را انتخاب کنید.)

تظهَرُ ظاهرةُ قَوسِ قُزَحَ مَعَ ألوانِها ..... . (الجميلَ - الجميلةِ - الجميلةَ)

« **پاسخ** »

الجميلةِ (صفت و مجرور به تبعیّت از «ألوانِ») (۰/۲۵)

۳۰- صحّح الأخطاءَ: تَسعی السیّد المُجدّی أن یستفیدُ من الکلمات القلیلة.

« **پاسخ** »

تَسعی ← یَسعی، یستفیدُ ← یستفیدَ

۳۱- اعربْ ما اشیر الیه بخطٍّ: «کیفَ تقتلُ **ظبیاً یعشق الجمالَ** کما تعشقُه انتَ؟»

« **پاسخ** »

ظبیاً: مفعول و منصوب
یعشقُ: صفت و محلاً منصوب
الجمالَ:مفعول و منصوب

۳۲- عیّن الموصوف والصفة في العبارة التالیة: «رایٰ ذئبٌ جائعٌ فیالمزرعةِ حمارِیْنِ سمینَیْنِ یأکلانِ العُشبَ.»

« **پاسخ** »

ذئبٌ: موصوف　　جائعٌ: صفت و مرفوع
حمارینِ: موصوف　　سمینَینِ: صفت و منصوب به «یِ» / یأکلانِ: صفت و محلاً مرفوع.

۳۳- صحِّح **الاخطاء** في الترجمةِ: «فَتَّشْتُ عن آثار ظبیٍ ذی قرونٍ جمیلةٍ یسکُنُ في هذه المنطقةِ.»
به دنبال نشانه‌ی آهویی با شاخ‌هایی زیبا که در این منطقه زندگی می‌کرد می‌گردم.

« **پاسخ** »

دنبال نشانه‌های آهویی با شاخ‌هایی زیبا گشتم که در این منطقه زندگی می‌کرد.

۳۴- انتخب الترجمة الصحیحة: «أفتِّشُ عن کتابٍ یساعِدُنی في فهم النصوصِ.»
(☐ دنبال کتابی می‌گشتم که مرا در فهم متون یاری می‌کرد. - ☐ دنبال کتابی می‌گردم که مرا در فهم متون یاری کند.)

« **پاسخ** »

عبارت دوم صحیح است.

۳۵- در کدام گزینه جمله‌ی وصفیه بکار رفته است؟ چرا؟ في المکتبةِ رأیتُ ..... یکتبُ الدرسَ
۱) التلمیذَ　　۲) تلمیذَکَ　　۳) تلمیذَ المدرسةِ　　۴) تلمیذاً

« **پاسخ** »

عبارت ۴ نادرست است. چون جمله‌ی وصفیه بعد از اسامی نکره به‌کار می‌رود. و تنها گزینه‌ی ۴ نکره است.

۳۶- املأ الفراغَ في الجدول:

الجملة	الصفة	[redacted]	إعرابها
۱- القَناعَةُ كَنْزٌ لايَنْفَدُ			
۲- انّي أُحِبُّ اخواني المُجِدّينَ			
۳- قَرَأْت كتاباً رائعاً			
۴- لَحْظَةُ الانتصارِ لَحظَةٌ تَنْتَظِرها			

« **پاسخ** »

۱- لاينفد	جملةٌ وصفيّةٌ	مرفوع محلاً
۲- المجدّينَ	صفت مفرد	منصوب بالياء
۳- رائعاً	صفت مفرد	منصوب
۴- ننتظرها	جملةٌ وصفيّة	مرفوع محلاً

۳۷- عيّن الصّفةَ و الموصوفَ في الجُملَ التّالية:

إنَّ الايثارَ صِفةٌ إنسانيّةٌ يَتَخَلَّقُ بها المؤمِنُ.

« **پاسخ** »

صفةٌ: موصوف- انسانيّةٌ: صفت و مرفوع

يتخلّقُ: جملةٌ وصفيّةٌ و مرفوع محلاً

۳۸- عيّن الصّفةَ و الموصوفَ في الجُملَ التّالية:

أفضلُ النّاسِ مؤمنٌ يُجاهدُ في سَبيل اللّهِ بِنَفسهِ و مالِه.

« **پاسخ** »

مومنٌ: موصوف يجاهِدُ: جملةٌ وصفيّةٌ. محلاً مرفوع

۳۹- عيِّن جملةً جاءت لتوضيح ما قبلها:

۱) تبادل المفردات بين اللغات يجعلها غنيّة.

۲) على الطالب أن يتواضع لمن علّمه و يحاول أن يستمع إليه بدقّة.

۳) امتنع الرجل الكثير المعاصي عن الذنوب لوفائه بالعهد.

۴) تخلّص الرجل من مشكلة لا يعرف حلاً لها من قبل.

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. جمله ای را معین کن که برای توضیح ماقبلش آمده است. منظور جمله‌ای است که بعد از اسمی نکره می‌آید و آن را توضیح می‌دهد یعنی همان جملهٔ وصفیه. «لا یعرف» جملهٔ فعلیه‌ای است که پس از اسم نکره «مشکلة» آمده است و آن را توضیح می‌دهد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) جملهٔ «یجعلها» بعد از اسم معرفهٔ «اللغات» آمده است. [تبادُل: اسم و مبتدا / یَجعلُ: فعل و خبر برای «تبادُل»]

۲) جملهٔ «عَلَّمه» بعد از اسم «من» آمده که نکره نیست.

۳) جمله‌ای نداریم که بعد از نکره آمده باشد.

۴۰- عيِّن الخطأ في عدد الأفعال الّتي تُترجم بالمضارع الالتزامیّ:

۱) (ما يريدُ اللّه ليجعل عليكم مِن حرج): واحد

۲) لا يستطيع الكذّاب أن يُخفي كذبه أو يُنكرَه: اثنان

۳) تذهب الطالبة إلى المكتبة حتّى تُطالع درسها: واحد

۴) اللّهمّ إنّي أعوذ بک من نفس لا تشبع و من قلب لا يخشع: لا يوجد

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. [گزینهٔ] نادرست را در تعداد فعل‌هایی که به مضارع التزامی ترجمه می‌شوند، معین کند.

بررسی گزینه‌ها:

۱) لِيَجْعَلَ: تا قرار دهد ← یک فعل (لِـ + مضارع ← مضارع التزامی)

۲) أن يُخفيَ: که پنهان کند / (أن) يُنكر: (که) انکار کند ← دو فعل (أنْ + مضارع ← مضارع التزامی)

۳) حتّى تُطالع: تا مطالعه کند ← یک فعل (حتّی + مضارع ← مضارع التزامی)

۴) لا تشبعُ: سیر نشود / لا يخشعُ: فروتنی نکند ← دو فعل (فعل مضارع بعد از اسم نکره (نَفْس، قَلبْ) که قبل از آن مضارع (أعوذ) آمده، به صورت مضارع التزامی می‌تواند ترجمه شود.)

۴۱- عیِّن ما لا یُناسب توضیحه:

۱) الدیباج: قطعة قماش توضَعُ علی السریر.
۲) الطَنْطَنة: کلام خفیّ عند الدعاء.
۳) فَلتَةُ اللِسان: الخطأ الناشئ عن عدم التفکّر.
۴) کَرَّرَ: عَمِلَ عملاً عدّة مرّات.

« پاسخ »

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. ابریشم ← تکه‌ای پارچه که روی تخت گذاشته می‌شود (واژهٔ مناسب به جای ابریشم، «الشرشف: ملافه» است).

ترجمهٔ سایر گزینه‌ها:

۲) بانگ آرام هنگام نیایش ← سخنی پنهان (پوشیده) هنگام دعا.
۳) لغزش زبان ← اشتباه ناشی از نیندیشیدن.
۴) تکرار کرد ← عملی را چند بار انجام داد.

۴۲- عیِّن ما لیس فیه مترادفتان أو متضادّتان:

۱) ازداد نفوذ اللغة الفارسیّة و کَثُرَ النّقلُ بعد انضام إیران إلی الدولة الإسلامیّة.
۲) یُحکی أنّ رجلاً المعاصي و العیوب نَدِمَ علی أعماله السیّئة.
۳) ما أضمَرَ أحدٌ شیئاً إلّا أظهرتْه فلتات لسانه.
۴) هذه القائمة تحتوي علی المعاجم الّتي تضمّ المفردات الفارسیّة.

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در این گزینه دو کلمهٔ مترادف یا متضاد نیست. [گناهان و عیب‌ها، با یکدیگر مترادف یا متضاد نیستند.]

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) ازدادَ (زیاد شد) = کَثُرَ (زیاد شد)
۳) أضمَرَ (پنهان کرد) ≠ أظْهَرَتْ (آشکار کرد)
۴) تحتوي (دربر دارد) = تَضُمُّ (دربر دارد)

۴۳- عیِّن ما لیست فیه الصفة:

۱) سلّمت علی معلّمي یدخل الصفّ.
۲) العقل حسام قاطع فقاتل هواک بعقلک.
۳) (أدعُ إلی سبیل ربّک بالحکمة و الموعظة الحسنة)
۴) الکتاب صدیق یُنقذک من مصیبة الجهل.

« پاسخ »

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در این عبارت صفت نه به صورت مفرد (اسم) و نه به صورت جمله (فعل پس از اسم نکره) دیده نمی‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۲) قاطع: صفت مفرد
۳) الحسنة: صفت مفرد
۴) یُنقذ: صفت به صورت جمله

۴۴- عيِّن الأصحّ و الأدقّ في الجواب للترجمة:

«قال المدرّس قولاً سديداً و كلاماً جميلاً يدعو زملائي إلى العمل الصالح.»:

۱) معلّم سخن درست و کلام زیبا را گفت تا شاگردهایش را به کار نیک دعوت کند.

۲) معلّم سخنی درست و زیبا گفت که هم‌کلاسی‌هایم را به عمل شایسته فرا می‌خوانْد.

۳) معلّم سخنان قشنگ و درستی می‌گفت و هم‌شاگردی‌های مرا به کار نیکی دعوت می‌کرد.

۴) معلّم با گفتن سخنی استوار و زیبا هم‌کلاسی‌هایم را به کارهای نیک فرا می‌خواند.

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. قال: گفت ؛ ماضی ساده است. [رد گزینه‌های (۳) و (۴)]

قولاً سديداً: سخنی درست (استوار) ؛ ترکیب وصفی نکره است. [رد گزینه‌های (۱) و (۳)]

يَدعو: که فرا می‌خوانْد ؛ فعل پس از اسمی نکره، صفت است و با «که» می‌آید. هم‌چنین قبلش فعل ماضی آمده و به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شود. [رد سایر گزینه‌ها]

زملائي: هم‌کلاسی‌هایم را، هم‌شاگردی‌های مرا [رد گزینهٔ (۱)]

العمل الصالح: کار نیک، عمل شایسته [رد گزینه‌های (۳) و (۴)]

۴۵- عيِّن الصحيح في ما أُشير إليه بخطّ على الترتيب:

۱) سافرت إلى قرية شاهدت صورتها أيّام صغري. (الفعل الماضي - الصفة)

۲) الكتاب صديقٌ يُنقذك من مصيبة الجهل. (الخبر - المضاف‌إليه)

۳) يُعجبني عيد يفرح فيه الفقراء. (الفاعل - المفعول)

۴) أُفتّش عن معجم يُساعدني في فهم النصوص. (الجملة الوصفيّة - الجمع المكسّر)

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. فعل «يُساعِدُ» بعد از اسم نکره‌ی «معجمٍ» آمده و جمله‌ی وصفیه است. «النصوص» جمع مکسّر «النصّ» به معنای «متن» است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) صِغَر: مضاف‌إليه

۲) يُنقِذُ: فعل است و چون پس از اسم نکره آمده، جمله‌ی وصفیّه است.

۳) الفقراء: فاعل

۴۶- عيِّن جملة جاءت لتوضيح النكرة:

۱) ظهرت أشعّة الشمس الذهبيّة من وراء الجبال المرتفعة.

۲) علينا أن نأكل أطعمة يحتاج إليها جسمنا.

۳) إنّ أصدقائي الأغنياء يُنفقون من أموالهم.

۴) شاهدتُ السنجاب يقفز من شجرة إلى شجرة.

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ترجمه‌ی عبارت سؤال: جمله‌ای را معین کن که برای توضیح (اسم) نکره آمده است.
فعل «یحتاج» پس از اسم نکره‌ی «أطعمة» آمده و آن را توضیح داده است و جمله‌ی وصفیه محسوب می‌شود.
بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) جمله بعد از نکره ندارد.

۳) «یُنفقون» بعد از اسم نکره نیامده است.

۴) فعل «یقفز» نمی‌تواند جمله‌ی وصفیه باشد، چون پس از اسمی نکره نیامده است.

۴۷- عيِّن فعلاً يعادل الماضي الاستمراري في الفارسيّة:

۱) من خاف الناس من لسانه فهو جاهل.

۲) رأيتُ رجلاً يفتخر بملابسه و بمظهره.

۳) لا تتدخّل في موضوع تُعرِّض نفسها للتّهم.

۴) كان التلميذ قد نسي كتابه في المنزل.

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ترجمه ی عبارت سؤال: فعلی را معین کن که در فارسی معادل ماضی استمراری باشد.
فعل مضارع «یفتخر» چون بعد از اسمی نکره آمده است، جمله‌ی وصفیه است.
فعل جمله‌ی وصفیه با توجه به فعل ما قبل این‌طور ترجمه می‌شود:
ماضی + مضارع (فعل جمله‌ی وصفیه) ← ماضی استمراری
بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) فعل ماضی «خاف» چون پس از اسم شرط «مَن: هرکس» آمده می‌تواند به صورت ماضی ساده یا مضارع التزامی ترجمه شود.

۳) فعل مضارع «تُعرِّضُ» پس از اسمی نکره آمده (جمله‌ی وصفیه) و چون قبل از آن نیز فعل مضارع است، مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

۴) کان + قد + فعل ماضی (نَسِيَ) ← ماضی بعید

ترجمه‌ی گزینه‌ها:

۱) هر کس مردم از زبانش ترسیدند (بترسند)، پس او نادان است.

۲) مردی را دیدم که به لباس‌ها و ظاهرش افتخار می‌کرد.

۳) در موضوعی دخالت نمی‌کند که خودش را در معرض تهمت قرار دهد.

۴) دانش‌آموز کتابش را در منزل فراموش کرده بود.

۴۸- عيّن جملة وصفية في محل إعراب الرّفع:

۱) قولوا حقّاً يُغضب أهل الباطل غضباً!
۲) أعيش الآن في راحة لا أريد أن أفقدها!
۳) أتحمّل مشقّات تكون في مسير تقدّمي في الحياة!
۴) قد تنزل من السّماء نعمةٌ جاهزة لم نشاهدها من قبل!

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. نعمةٌ: نائب فاعلِ نکره و مرفوع / جاهزة: صفت مفردِ نکره و مرفوع / لم نُشاهدها: جمله‌ی وصفیه و مرفوع

۴۹- «إن سمعتَ كلاماً تَعلمه فهو تذكُّر، و إن لا تعلمه ففكِّر فيه!» عيّن الترجمة الصحيحة:

۱) اگر سخنی را شنیدی که آنرا می‌دانی پس آن تذکّر است، و اگر نمی‌دانی پس درباره‌ی آن فکر کن!
۲) هرگاه سخنی را شنیدی که می‌دانستی پس آن تذکّر بوده است، و اگر نمی‌دانی پس در مورد آن بیاندیش!
۳) اگر کلامی را گوش دادی که آنرا می‌دانستی پس آن تذکّری است، و اگر نمی‌دانستی پس فکرش را بکن!
۴) هرگاه به سخنی گوش دادی که آنرا می‌دانی پس آن تذکّری بوده است، و اگر نمی‌دانی پس درباره‌اش بیاندیش!

« پاسخ »

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. إن: اگر / سمعتَ (ماضی): شنیدی / تَعلمه (مضارع): می‌دانستی [معادل ماضی استمراری فارسی است]. (ردّ دیگر گزینه‌ها)

۵۰- عيّن الصحيح في الجزء الّذي قد أُكِّد:

۱) إنّ اللّه على كلّ شيء قدير! (اللّه)
۲) اِحْمِني من الحادثات حمايةً! (ضمير الياء)
۳) حذّرتني تجاربُ الحياة تحذيراً! (تجارب الحياة)
۴) إنّ العلم يرفع الإنسان و يُكرمه (الجملة بأجمعها)

« پاسخ »

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. صورت سوال گزینه‌ای را می‌خواهد که درست را در قسمتی که تأکید شده است داخل پرانتز مشخص کرده است.

در این عبارت إنّ از حروف مشبهه به فعل است و اللّه را تأکید کرده است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی ۲: حمايةً مفعول مطلق تأکیدی است و فعل اِحْمِني را تأکید کرده است.

گزینه‌ی ۳: تحذيراً مفعول مطلق تأکیدی است و فعل حَذَّرَتْني را تأکید کرده است.

گزینه‌ی ۴: اِنّ از حروف مشبهه به فعل است و العِلْم را تأکید کرده است.

۵۱- عیّن ما فیه توصیفٌ للنکرة (الجملة الوصفیة):
۱) أُحبّ أن أزورَ «حامداً» و هو غائبٌ عنّا مُنذ سنة!
۲) الکعبة الشّریفة بناء مقدّس بناه «إبراهیم» علیه السّلام!
۳) عُرف «حافظ» عارفاً و هو قد استفاد من لغة القرآن في أبیاته!
۴) أُسرة «صادق» ما عرفت «منصوراً» کان یشتغل في المزرع معه!

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که جمله وصفیه در آن باشد.
در این عبارت بناءٌ مقدّسٌ اسم نکره است و جمله فعلیه بَناه ... جمله‌ی وصفیه است. (کعبه شریف بنای مقدّسی است که ابراهیم (ع) آن‌را ساخت)
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی ۱: حامداً معرفه علم است.
گزینه‌ی ۳: حافظ و عارفاً هر دو علم هستند.
گزینه‌ی ۴: صادق و منصوراً هر دو علم هستند.

۵۲- «لمّا دخلتُ المکتبة شاهدت طلّاباً یُطالعون دروسهم بجدٍّ!» عیّن الترجمة الصحیحة:
۱) وقتی وارد کتابخانه شدم دانش‌آموزانی را دیدم که با جدیّت دروس خود را مطالعه می‌کردند!
۲) آن‌گاه که به کتابخانه داخل شدم دانش‌آموزان را دیدم که دروس خود را با جدیّت مطالعه می‌کنند!
۳) آن‌گاه که وارد کتابخانه‌ای شدم دانش‌آموزانی را مشاهده کردم که با جدیّت درس‌های خود را مطالعه می‌کنند!
۴) وقتی داخل کتابخانه‌ای شدم دانش‌آموزان را مشاهده کردم که به طور جدّی درس‌های خود را مطالعه می‌کردند!

« پاسخ »

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. لمّا: وقتی (آن‌گاه) / دَخَلْتُ المکتبةَ: وارد کتابخانه شدم: المکتبة معرفه است و ترجمه‌ی آن به صورت کتابخانه‌ای نادرست است. (نادرستی گزینه‌های ۳ و ۴) / طُلّاباً: (اسم نکره) دانش‌آموزانی (نادرستی گزینه‌های ۲ و ۴) / یُطالعونَ: (جمله‌ی وصفیّه): مطالعه می‌کردند (نادرستی گزینه‌های ۲ و ۳) / دروسَهم: درس‌های خود را / بِجِدٍّ: با جدّیت
نکته‌ی درسی: چنان‌چه جمله وصفیه فعل مضارع باشد و پس از فعل مضارع بیاید معادل ماضی استمراری فارسی ترجمه خواهد شد. (ماضی + مضارع ← ماضی استمراری)

۵۳- عيّن مضارعاً يُمكن أن يُعادل «الماضي الاستمراری» في الفارسية:
۱) سَنجد برنامجاً لک يُعينک في دروسک کلّها!
۲) شاهدتُ مناظر في طريق السّفر يُعجبني جمالُها!
۳) العاقل يَستشير الصّادقَ في اُموره حتّى يُقرِّبَه من الحقائق!
۴) بعضُنا يُحدِّث بکلّ ما يسمع به، و هذا عمل غير صحيح!

« پاسخ »

گزينه ۲ پاسخ صحيح است.

[redacted]

۵۴- عيّن المفعول موصوفاً بالجملة:
۱) أشکرک يا ربّي بأن حسَّنت خَلقي!
۲) قد يأکل التّمساح فريسة أکبر من فمه!
۳) سجِّل هدفک و اذهب إليه بقوّة و إرادة!
۴) أتعرف طائراً ينقر جذوع الأشجار لصُنع العشّ!

« پاسخ »

گزينه ۴ پاسخ صحيح است.

[redacted]

۵۵- عيّن ما ليس فيه نعتٌ أو صفة:
۱) له زوجة ذاتُ عفّة تربّي أولادها الصالحين!
۲) ما رأيک يا أخي، فرأيک الرأي الخطير عندي!
۳) أتعرف رجلاً ذا علم و فضل في المدينة أُراجع إليه!
۴) وجدتُ الصّدق أنفع تجارةٍ فجعلته شعاري في الحياة!

« پاسخ »

گزينه ۴ پاسخ صحيح است. در اين گزينه هيچ صفتی ديده نمی‌شود؛ در حالی‌که در گزينه‌ی ۱: ذات صفت مفرد و تربّی جمله‌ی وصفيّه است؛ در گزينه‌ی ۲: اَلخَطيرُ صفت مفرد و در گزينه‌ی ۳: ذا صفت مفرد و أُراجِعُ جمله‌ی وصفيّه است.

۵۶- عيّن الجملة الوصفية:

۱) قال الشّابّ الكاذب الّذي شاهد نتيجة عمله: كاد يقتلني كذبي!

۲) رأيتُ ذلک السّنجاب يقفز من شجرة إلى شجرة!

۳) الصّدق مع اللّه يتجلّى بإخلاص الأعمال له!

۴) ندم رجلٌ يكذب فحاول أن يُصلح نفسه!

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در این گزینه «یکذب» اسم نکرهٔ «رجل» را وصف می‌کند، امّا در بقیهٔ گزینه‌ها فرمول «نکره + جمله» نیامده است تا جمله وصفیه داشته باشیم.

۵۷- «امروز، کتابی را مطالعه کردم که آن را قبلاً دیده بودم!»: عيّن التعريب الصحيح:

۱) قرأت اليوم الكتاب الذي اشتريته قبلاً!

۲) طالعت اليوم كتاباً قد اشتريته من قبل!

۳) قرأت هذا اليوم كتاباً اشتريت قبلاً!

۴) طالعت هذا اليوم الكتاب قد اشتريت من قبل!

« پاسخ »

گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

خطاها به‌ترتیب: قرأت (أدق نیست)، الكتاب، الّذی (زائد) - هذا (زائد)، اشتريت (آن را لحاظ نشده) - هذا (زائد) الكتاب، اشتريت (آن را لحاظ نشده)

۵۸- عيّن الصحيح في التعريب.

«هر چه را شنیدی برای مردم نقل مکن!»:

۱) لا تتحدَّث مع الناس كلّ تسمع به!

۲) لن تتحدَّث الناس جميع ما سمعته!

۳) لا تُحدِّث الناس بكلّ ما سمعتَ به!

۴) لن تُحدِّث الناس بجميع ما تسمعه!

« پاسخ »

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

خطاها به‌ترتیب: لاتتحدَّث، هرچه (لحاظ نشده)، تسمع - لن، تتحدّث، جميع - لن، بجميع، تسمعه

۵۹- عيّن الخطأ:

۱) استمعت إلى متكلّم كلامُه ليّن: به گویندهٔ نرم سخنی گوش فرا دادم!

۲) أعوذ باللّه من قلب لا يخشع: از قلبی که فروتنی نمی‌کند به خدا پناه می‌برم!

۳) أُفتِّش عن كتاب قد رأيته أمس: بدنبال کتابی می‌گردم که دیروز آن را دیده بودم!

۴) إنّ المرء مخبوء تحت لسانه إلى أن يتكلّم: انسان زیر زبانش پنهان است تا اینکه سخن بگوید!

« پاسخ »

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. به گویندهٔ ... (تفاوت ساختار) ص: به گوینده‌ای که کلامش نرم بود گوش فرا دادم.

۶۰- عیّن الخطأ عن نوعیّة الکلمات و محلّها الإعرابی:

۱) أعوذ باللّه من صلاةٍ لاتُرفَعُ: فعل مضارع، للغائبة، مجهول / الجملة وصفية

۲) اللاّعبون رَجَعُوا من المسابقة مبتسِمینَ: اسم، جمع سالم للمذکر، اسم فاعل، نکرة / حال

۳) أتَذَکَّر الأماکن المقدَّسَةَ: اسم، مفرد، مؤنث، اسم مفعول، معرّف بأل / صفة

۴) أری الفلاّح و أساعده فی جمع المحصول: فعل مضارع، للمتکلّم وحده، ثلاثی مزید / الجملة حالیّة

« پاسخ »

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در این جمله «و أساعد ...» جمله حالیه نیست.